



## „Szemünk fénye a gyermek”

*Magunkból kell kiindulni, szembesülnünk kell olyan kérdésekkel, hogy tudjuk-e, hogy sok-sok évvel ezelőtt hogyan születtünk, -arra gondolva, hogy kívánt gyermekei voltunk-e szüleinknek. Meghatározza életünket a születés körülménye, azaz, hogy otthon, családi környezetben vagy egészségügyi intézményben jöttünk világra és öröm volt-e a szülés- születés pillanata? Az emlékezés titka ott van sejteinkben, de milyen jó azoknak, akik ezekre a kérdésekre időben megkapták a választ szüleiktől, hozzátartozóiktól.*

S máris napjainkra gondolok, hogy:

- Lesz a tervezett vagy nem tervezett gyermek egészséges lelkiület s majd idővel egészséges felnővekvő felnőtt?
- Mit tehetünk az egészséges családokért, közösségekért, olyan szervezetekben, ahol van erre ráhatásunk, rálátásunk?
- Hogyan működik ez ideális esetekben a gyakorlatban?
- Hogy közeledjünk az ideális megvalósítás felé?

**Dr. Orosz Katalin** klinikai szakpszichológus, egyetemi tanár, a születés hatalmas titkai keresve, melyek kihatnak életünkre, tapasztalatokat gyűjt itthon és külföldön a helyes utat keresve munkatársaival<sup>1</sup>.

**Az előadásra érkezők között maguk is gyermekekkel családokkal foglalkoznak hivatásszerűen, de sokan válaszra várnak, hogy lehet feldolgozni a nehéz szüléseket, melyek traumatikus jeleket hagytak anyában és gyermekében hosszú időn át. A sérülések depressziót okoztak és bizonytalanságot, örök aggódást és önmarcangolást. A csecsemőkorban és a kisgyermekkorban tapasztalataik szerint testi-lelki fejlődésbeli változást hoztak.**

Történelmi viszonylatokban nézve az 1950-es években más volt a szocializáció, családtervezés, a szülések levezetése, a csecsemőkori jelek mutatják, hogy a korán, 6 hetesen bölcsődében elhelyezett gyerekek sírással jelezték, hogy egyedül maradtak, hiányzott a méhen belül megszokott és hallott hang, biztonság. Ennek következménye azt, hogy idővel másképp reagált az

<sup>1</sup> [www.perinatus.hu](http://www.perinatus.hu) [www.kheiron.org](http://www.kheiron.org)

anyai közeledésre, hártott vagy pszichológia tünetekkel, pótcselekvésekkel próbálta kárpótolni, jutalmazni magát.

**Dr. Orosz Katalin** elmondása szerint ő maga is fiatalon tapasztal meg első fia születésénél a szülési nehézségeket, már az elsónél úgy látszott, hogy nem éli túl a szülést, de kapott erőt, segítséget és 10 évig együtt volt gyermekeivel gyeseen, közben pszichológiát tanult, 11 civil szervezetet alapított, Születés Kísérleti-Műhelyt hozott létre, önkéntesként dolgozott falun, sárban, hidegben, hóban. A születés témája foglalkoztatta különböző közösségekben.

Az előadásának címében a kérdés: **Meghatározza életünket a születésünk?**

Igen, azok, akik képesek visszaemlékezni (SAJÁT!!) csecsemőkori, kisgyermekkori eseményekre - mint egy tükörben látják, hogy hol történt a testi lelki egyensúlyból való kibillenés. A legtöbb ember vágyik arra, hogy beszélgetés közben kiscsoportban elmondhassa emlékeit, a mélytudatból ki lehet emelni az emlékképeit.

A prenatális pszichológia kutatója - **Pikler Emmi** kötetében Mit tud a baba? - rácsodálkozhatunk, hogy a magzat a méhen belül, mi érez, hall, átél, de az Ő méhen belüli életét **több generáción át a szülők, nagyszülők, - visszamenőleg akár hét generáción át is, az ősök születése sorsa, életmódja határozza meg.**

A magzat életét **tehát az anyaméhen belül az ősök üzenete transzgenerációs hatása határozza meg. A magzat élő ember, mindent tud, -évmilliók elözték meg fogantatását, fejlődik és megszületik majd, ha eljön a szülés pillanata. A magzatvízben mozog, helyezkedik. bizalomban van.**

Van azonban alkalmanként orvosi beavatkozás, pl. a magzatvíz vizsgálat. Ilyenkor az injekciós tűvel szívát ki az orvos némi folyadékot, ám a tű behatolása rettegést, remegést félelmet vált ki a magzatban. Válaszként, szinte a méhben a szívig hatol. Minden ingert feldolgoz és képez kezdeményezni.

Hallja a hangot és 100 % -os a memóriája, a hallott zenére is emlékezik, bevésődik agyába. Születése pillanatában azonosítja a hallott hangot az anyával-apával. Abban az esetben, ha a várandós anya szorong, a magzat érzi, a cigarettát, drogot is érzi, ilyenkor szorítja a köldökzsinórt.

Csecsemőkorból és kisgyermekkorban jelentkeznek az elhatárolódás az anyától, a gyermek nem tudja még, hogy hol a határ, de keresi.

**Mit tehet az anya?** Zavaros hangulatát érzi tehát a magzat, és érzi a már megszületett gyermek.

Stressz-hatásra válaszként eszközöket ajánl a terapeuta: A mindennapi pszichológiai tudás nem elég. Tudni kell közeledni vagy távolodni, várni, nem erőlködni, erőszakosan irányítani, tapadni a gyermekre. Az érintés fontos, a simogatás fontos. Tiszteletben kell tartani a gyermekben lévő Embert.

A szülés, a születés természetes folyamat, azonban olyan fiatalok, fiatal házaspárok - akik bizonyos ismeretek hiányában vannak intim dolgok területén, akik nem vállalnak felelősséget kapcsolatukban, náluk laza a kötődés. A közös gyermeket tervezni kell és készülni rá, de ehhez szeretetre van szükség.

Más gond is támadhat fiatal, szülés előtt álló anyáknál ilyen pl. a szorongás, a traumák, depresszió.

A szülő asszony, a fiatal anya felelős, saját testi- lelki épségéért - miközben magzata, még a méhében van, szélsőséges étkezés, gyógyszerek sok komplikációt okozhatnak. Esetleges bántalmazás is a

várandósság alatt. Vagy a kérdés, hogy valóban kívánt magzatról van szó, és az abortusz kérdése is felmerült a kezdet kezdetén.

A császármetszéssel született gyermeknél is traumaként maradhat a sebészi beavatkozás, emocionálisan nehezíti az anya-gyermek kapcsolatot, de segíthet azonban a tény, hogy az újszülött az anya közelében maradhat. A koraszülöttet nem szabad távol tartani az anyától. Epigenetikai változás következhet, és ezt autizmussal élőknel lehet kimutatni, hogy traumás volt a világra jötte. De a szülőktől kapott gén programból is hoz magával kapcsolódó géneket, melyek vagy kapcsolódnak vagy ki vannak kapcsolva.

**Vannak terápiák:** ki lehet simogatni a babából a stresszt!

**József Attila** versében olvashatjuk, hogy a **Csecsemő is szenved, ha szüli a nő**

**A baba ordít, ha nem kap segítséget, ordít, mert benne feszültség van és nem tudja feldolgozni, de az anya ölelése hangja, simogatása segít. A baba tud relaxálni.**

Ha 300 évvel korábban születettekre gondolunk, a földön dolgozó paraszt ember vitte a családját a mezőre, az anya hátára volt kötve a gyermek.

A másik világ a gazdagoké lehet, hogy embertelen volt, mert dajka, dada volt, vagy később idegen nyelvi nevelőnő a növekvő gyermekek mellett, akik szüleiktől távol tartva nőttek fel, s ezt a modellt vitték tovább.

A történelem során az elmúlt 500 évben láthattuk a lovagok világát, a spanyol és más nemzetek hódításait, gyarmatosítások során az Új világban. Az inkvizíció is félelemmel töltötte el a családokat, dráma és trauma mindenütt, és stressz - amire mindig van válasz.

A testbeszédet ismerni kell, a kéz és fejtartás is jelez, hogy meddig lehet közeledni, mert a szemben lévő lehet, hogy erőszakot érez és üt, vagy hátrál.

*Ami mindezek után az előadás után a résztvevőkben megfogalmazódott, annak lényege az, hogy ha szeretet nincs bennük és ha nincs szeretet bennem - a biblia ige szerint, - akkor semmit sem érek. Semmi vagyok.*

A 33 éves pedagógiai tapasztalás választ ad sok mindenre:

- az Anyák napi anya,
- rajz vagy családrajz,
- a karácsonyi beszélgetés,
- készülődés, ünnep előtt és utána

mintegy vallomásként lejegyezve, s a szülőknak ajándékozva

**„Íme a gyermekük ilyennek látja őket és a családrajzon tisztán látható, hogy kinek, hol a helye, mekkora, és azt is, hogy milyen színes ceruzát használt a gyermeke.”**